

Alelie Coronel-Camitan
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila na Filipinima.

Dok je Marius hodao do svoje kuće, mogao je čuti ljude kako unutra razgovaraju. Provirio je kroz prozor.

Pitam se tko je ovdje, pomislio je. Njegova mama živjela je u drugoj zemlji zbog posla, tako da su obično samo on i Lola (baka) bili kod kuće.

On je otvorio vrata. Svi su njegovi prijatelji bili tamo!

»Iznenadjenje!«, rekli su.

»Htjeli smo slaviti tebe i medalju koju si osvojio na svom taekwondo natjecanju«, rekao je Jose, Mariusov najbolji prijatelj.

»Tako sam ponosna na tebe!«

Lola je stisnula Mariusa u veliki zagrljaj. »Tvoja je majka na telefonu! Sigurna sam da će htjeti čuti sve o tvojoj medalji.«

Nakon što je Marius završio

razgovor s majkom, on i njegovi prijatelji uživali su u zabavi. Zabavljali su se razgovarajući i jedući Lolinu ukusnu hranu.

»Hoćeš li ići sa mnom na kuglanje sutra?« Jose je upitao prije nego što je otišao.

»Da!« Marius je rekao.

Te noći prije spavanja, Marius je izrekao molitvu. »Nebeski Oče, hvala ti što si mi dao tako sjajne prijatelje i obitelj. Molim te blagoslovi moju mamu dok je daleko.

I molim te blagoslovi me da se sutra zabavim kuglajući s Joseom.«

Ali sljedeći dan Marius nije stigao ići na kuglanje. Došlo je veliko nevrijeme i svi su morali ostati unutra. Marius je sjedio kod kuće, slušajući kišu kako udara po krovu. Želio je vidjeti Josea. Tri je dana nastavilo kišiti. Ulice su bile poplavljene vodom. Bile su poplavljene i neke kuće u Mariusovu susjedstvu.

Kasnije je Marius zatekao Lolu u kuhinji. Kuhala je nešto što je fino mirisalo.

»Što kuhaš?« upitao je.

»Pripremam hranu za neke obitelji u našem odjelu«, rekla je. »Njihove su kuće poplavljene pa me biskup zamolio da pomognem.«

Marius je pomislio na Josea.

»Možemo li pripremiti hranu za

Joseovu obitelj? I njima bi mogla trebati pomoć.«

»To je sjajna ideja«, rekla je Lola.

Marius je skuhao rižu i pečena jaja za Josea i njegovu obitelj. Zatim je pomogao Loli spakirati hranu.

Naposljedku je kiša prestala. Marius i Lola izašli su na ulice da dostave hranu. Mariusu je voda bila do koljena!

Pronašli su Josea i njegovu obitelj kako stoje izvan svoje kuće. Jose je plakao.

Marius je zagrlio svojeg prijatelja. »Žao mi je što je tvoja kuća poplavljena«, rekao je. »Isus te voli. I mi također.«

Marius i Jose zajedno su pomogli očistiti blatnjave stvari u Joseovoj kući. Marius je pjevao pjesmu »Božje sam dijete ja« dok su radili. Kad su napravili pauzu,

Marius je Joseu dao hranu koju je pripremio za njega.

»Hvala ti što si pomogao mojoj obitelji«, rekao je Jose. »I hvala ti na hrani! Ukusno je.«

»Nema na čemu«, rekao je Marius.

»Misliš li da bi mi mogao reći nešto više o Isusu? I o pjesmi koju

si pjevao?« upitao je Jose.

»Naravno!« Marius je rekao. »Želiš li ići sa mnom u crkvu u nedjelju? Tamo učim o Isusu. I mi možemo pjevati zajedno.«

»U redu«, rekao je Jose.

Marius je osjećao toplinu iznutra. Bilo mu je drago što je mogao pomoći Joseu i njegovoj obitelji. I bio je sretan što je također mogao iznositi evanđelje. ●

PREPLAVLJENI LJUBAVLJU

